

РЕШЕНИЕ

№ 810

гр. Благоевград, 23.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, IV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Атанас Иванов

при участието на секретаря ЛИл. Мл. Дренкарска
като разгледа докладваното от Атанас Иванов Гражданско дело № 20221210102049 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба от Ц. Д. С., ЕГН *****, Д. И. С., ЕГН ***** и К. И. С., ЕГН *****, чрез адв. Т., **против** “Виктория-99“ ЕООД, ЕИК 101580991, представлявано от Н. Н..

Навежда се в молбата, че ищецът работил при ответника по силата трудово правоотношение от 15.07.2008 година на длъжността **„Портиер“**. Навежда се, че тримата ищци са наследници на Ил. И. С., ЕГН *****, починал на ***** г. в гр. Благоевград, като първата е негова съпруга, а втората и третия ищец — съответно син и дъщеря. Твърди се, че към датата на смъртта си техният наследодател е работил като портиер във „ВИКТОРИЯ-99“ ЕООД, по силата на трудов договор № 42, сключен на 15.07.2008 г., като работата му се е изразявала в това да не допуска влизането на външни лица след работно време, да не допуска лица, които застрашават сигурността на персонала и присъстващите на територията на предприятието, да следи за внасянето и изнасянето на материали и техническо оборудване. Твърди се, че на ***** г. той е започнал работа в базата на дружеството в гр. Благоевград, Зелендолско шосе, местност „Джампалица“, бирена борса „Виктория“ около 17 часа, като според обясненията на свидетеля Г. В. И., тя е напуснала предприятието около 16.55 часа, когато той е бил до портала и е започнал да затваря плъзгащата се метална врата. След около 20 минути управителят на дружеството и се обадил, че Ил. С. е намерен мъртъв, затиснат от падналата метална врата. Навежда се, че в съставеното от МБАЛ Благоевград на 24.06.2022 г. медицинско свидетелство е посочено, че смъртта му е настъпила на ***** г. около 17.10 часа, в резултат на остра дихателна и мозъчна недостатъчност, причинена гръдна и черепно мозъчна травма с притискане на снагата, тъй като е бил затиснат от паднала тежка врата. Установено е, че при опит да бъде затворена масивна метална портална врата, състояща се от метални профили, същата е

паднала и го е затиснала. Порталът се състои от две еднакви по размер плъзгащи се врати. При опит за затваряне на дясната врата тя излиза от въртящата се лява горна стабилизираща ролка и долната стационарна релса и пада върху намиращия се от дясната и страна Ил. С..

Твърди се, че на 28.06.2022 г. работодателят е подал декларация за трудова злополука. При извършеното разследване от органите на Главна инспекция по труда и на НОИ е установено, че тази врата няма монтирани приспособления срещу излизане от релсите и падане, с което е нарушена нормата на чл. 38 от Наредба № 7 от 23.09.1999 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд и при използване на работното оборудване, във връзка с чл. 14, ал. 1 от ЗЗБУТ. Издадено е разпореждане № 5104-01- 33/19.07.2022 г. на ТП на НОИ Благоевград за установяване на трудова злополука по чл. 55, ал. 1 от КСО.

Поддържа се, че макар и възрастен, Ил. С. е бил изключително жизнен, енергичен човек, внимателен и грижовен съпруг, баща и дядо. Бил е сравнително здрав, редовно и акуратно се е грижел за здравето си и това на своята съпруга, ходел е на профилактични прегледи и е вземал предписаните му лекарства. Шофирал е, зрението му е било много добро, паметта и пъргавината на ума му са били съхранени. Бил е изключително сърцат, помагач и грижещ се морално за всички, а за съпругата си и финансово.

Навежда се, че заедно с първия ищец са женени от 64 години. Живеели самостоятелно в гр. С.. Материалната поддръжка за семейството е била от Ил., който е получавал по-голяма пенсия и заплата, докато Цв. получава минимална пенсия. В този смисъл се прави довод, че ищеца е бил икономически зависима от своя съпруг. Внезапната смърт на най-близкия ѝ човек е причинила болки и страдания с изключителен интензитет у нея, тъй като тя е загубила своя другар в живота, с когото е споделяла всичко през по-голямата част от нейното съществуване. Заедно са посрещали и преодолявали трудностите, заедно са отглеждали децата и внуците си. Сега тя непрекъснато ходи на гроба му и през голяма част от времето плаче. Ограничила е своите социални контакти, а и липсата на съпруга и, който я е водил на лекар, в банката, навсякъде, където има нужда, значително затруднява нейния социален живот.

Навежда се, че Ил. С. е поддържал изключително топли отношения със сина си и дъщеря си и техните семейства, поради което емоционалните страдания за тях също са интензивни и продължителни. Макар и живеещи в различни домакинства, те са се виждали почти всеки ден. Жилището на родителите е непосредствено до това на техния син — третия ищец. Помагал му е със съвети и с грижи за неговия син. Дъщеря им се е грижела за своите родители и също е била в непрекъсната връзка с тях. Те са регистрирани на адреса, на който тя живее, тя им е помагала при решаването на някои административни въпроси. Тъй като Д. е отдавна разведена, той и е давал мъжката опора в семейството. След инцидента децата му са силно потресени от внезапната загуба на най-близкия им човек, като не могат да се примирят и да приемат болката и страданието, което е преживял техния баща сам, затиснат от металната врата, без възможност да поиска и да му бъде оказана помощ.

Поддържа се, че в случая се касае до смърт на работник, причинена от трудова

злополука. Претендира се обезщетяване на неимуществените вреди на неговите наследници — съпруга и деца. Същите попадат в кръга на правоимащите, посочени в ППВС № 4/25.05.1961 г. Обезщетението следва да овъзмездни страданията и загубата на морална опора и подкрепа, понесени от близките на починалия.

Доколкото вредата е настъпила при и по повод изпълнение на правата и задълженията по трудовото правоотношение между Ил. С. и ответника, нормата на чл. 200 от КТ предвижда обективна, безвиновна отговорност за работодателя. Налице е издаден административен акт за установяване на трудова злополука по реда на КСО. От значение в случая са и обстоятелствата, поради които е настъпила злополуката — недостатъчната безопасност на металната входна врата на предприятието, което сочи, неизпълнение на задължението за осигуряване на безопасни и здравословни условия на труд от работодателя. Надлежното обезопасяване, на работното място и условията на труд е задължение на предприятието — работодател, което в случая не е сторено.

Прави искане пред съда, да постанови решение, с което да осъди ответника, да заплати обезщетение за неимуществени вреди Ц. Д. С., ЕГН *****, в размер на сумата от 120 000 лв., на Д. И. С., ЕГН *****, в размер на сумата от 80 000 лв. и на К. И. С., ЕГН *****, в размер на сумата от 80 000 лв., представляващи претърпени неимуществени щети от смъртта на техния съпруг и баща Ил. И. С., ЕГН *****, настъпила в резултат на трудова злополука на ***** г. в предприятието на дружеството — Бирена борса „Виктория”, ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на иска – 31.08.2022 г. до окончателното погасяване на задължението, както и сторените съдебни разноски.

Ответникът, в срока за подаване на отговор на исковата молба, е подал такъв, в който не оспорва иска по основание, а оспорва иска само по размер. Навежда се, че не се оспорва наличието на трудово правоотношение на Ил. С. при ответника към датата на трудовата злополука, както и не оспорва, че лицето е било на работа по време на трудовата злополука. Навежда се, че Ил. С. е назначен и е работил при ответника като „ПАЗАЧ”, почасово „до 40 часа месечно”, 8 часа дневно, с основно трудово възнаграждение 50 лева, а не както се твърди в исковата молба като „ПОРТИЕР”. В 7-ма точка на трудовия му договор е записано ясно и недвусмислено, че работникът се задължава да спазва правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, съгласно проведените му инструктажи, а в длъжностната му характеристика ясно и недвусмислено е записано че: е на пряко подчинение на управителя; че по време на работа си взаимодейства с ръководния персонал и служителите на предприятието; носи отговорност за сигурността на служителите и имуществото в предприятието; носи отговорност за поверената му техника; не допуска изнасянето на СМЦ (стоково-материални ценности) без документ; да спазва пропускателния режим на предприятието; да уведомява ръководството и компетентните органи при неизправност на сигнално-охранителната техника и разпоредби по безопасност на труда: длъжен е да спазва утвърдените правила по ЗЗБУТ и правилата по противопожарна безопасност. Наред с изброените работника е длъжен да спазва заповедта за работно време и

почивки и графици за работа; инструкцията за контролно-пропускателен режим; правилника за вътрешния трудов ред; инструкция за противопожарна безопасност, бедствия и аварии; правилата за безопасни условия на труд; инструкции и заповеди по ЗЗБУТ, като инструкция за работното място; за заеманата длъжност и други вътрешно-фирмени заповеди на работодателя, като твърдя, че лицето е нарушило редица от тях към момента на инцидента. На лицето е извършен първоначален инструктаж на 15.07.2008 г., съгласно служебна бележка за проведен инструктаж. Лицето е положил изпит от проведен инструктаж по безопасността, хигиената на труда и противопожарна охрана на 16.01.2012г., съгласно протокол и списък с подписи на служителите. Февруари 2022г., на лицето е проведено отново обучение по правилата за здравословни и безопасни условия на труд, съгласно Протокол 1 от 24.02.2022г. В тази връзка, оспорвам лицето да е починало, извършвайки трудовите си задължения, както и лицето да е починало в резултат на изпълнение на трудовите си задължения, въпреки, че лицето е било на работа. Напротив, същият дори е напуснал работното си място за известен период от време, преди настъпването на злополуката. Работникът Ил. С. има изградена постройка обособена като негово работно място и оборудвана с всички удобства, необходими за изпълнение на служебните му задължения, да осъществява пропускателния режим, както и да наблюдава и ограничава достъпа на външни лица.

Ответника оспорва и твърдението, че смъртта на лицето е настъпила вследствие на трудовата злополука. Оспорва изцяло фактическата обстановка и обстоятелствата относно механизма на настъпване на трудовата злополука. Поддържа се, че освен Разпореждането на НОИ, ищите не са ангажирали доказателства по отношение на механизма на трудовата злополука. Разпореждането на НОИ не доказва механизма и причината за настъпване на декларираната от работодателя трудова злополука. В този смисъл е и Решение № 4680 от 3.04.2013 г. на ВАС по адм. д. № 240/2013 г., VI о., докладчик председателят А. Ел.: Разпореждането по чл. 60, ал. 1 КСО е констативен административен акт - длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 НСО, овластено от този кодекс с административно правомощие (сравни § 1, т. 1 ДР АПК), с властническо волеизявление констатира (установява) или отрича съществуването на един факт с правно значение - трудова злополука или професионална болест. Едновременно с това разпореждането по чл. 60, ал. 1 КСО (като всеки административен акт) е и официален диспозитивен документ, а една съществена характеристика на всеки официален документ, независимо дали той е диспозитивен или свидетелстващ, е, че се издава от длъжностно лице в кръга на службата му по установените форма и ред (арг. чл. 179, ал. 1 ГПК вр. чл. 144 АПК). Следователно разпореждането по чл. 60, ал. 1 КСО задължително трябва да бъде издадено по установените за това процесуални (административнопроизводствени) правила.

Ответника оспорва твърдението, че лицето е починало поради „недостатъчна безопасност на входната врата“. Ищите обосновават твърдението си въз основа на протокола на Инспекцията по труда, чиито констатации са оспорени по надлежния ред. Поддържа се от ответника, че механизма на злополуката се посочва от НОИ в

разпореждането, съгласно представени данни от работодателя в декларацията за трудова злополука, както и съгласно протокола за проверка от Инспекция по труда, в който обаче механизма на трудовата злополука не е описан коректно, както и причините за настъпването ѝ. Констатацията на инспекторите, че на вратата не е имало монтирани обезопасяващи приспособления срещу излизане от релсите и падане, съгласно разпоредбата на чл. 38 от Наредба 7 от 23.09.1999 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд и при използване на работно оборудване във връзка с чл. 14, ал. 1 от ЗЗБУТ, не отговарят на действителната фактическа обстановка.

Поддържа се от ответника, че вратата е била монтирана с обезопасителни ограничители, както и в съответствие с всички изисквания на ЗЗБУТ и Наредба № 7 към него, но лицето Ил. С. е оказало въздействие на вратата, видно от намерената кирка в ръката му, непосредствено до вратата. Инспекторите от Инспекция по труда нямат нужното техническо образование за да преценят механизма на задвижване и начина на обезопасяване на входната врата, включително имало ли е или не преди инцидента ограничители. Самата констатация е твърде нелогична, доколкото тази врата е поставена през 2008 година и до момента не е изпадала от релсите си. Твърди се, че без натиск и външно въздействие върху вратата, тя не може да излезе сама от релсите и от ограничителите. Твърди се, че механизмът на злополуката е настъпил както следва: лицето е изпитало затруднения при механично затваряне на входната врата. Лицето е разполагало с информация за съхранение на инструментариума на фирмата, където се съхраняват инструменти и до които достъпът е ограничен, съгласно инструкция за достъп до помещението, залепена на вратата на самото помещение, която инструкция и информация е достъпна и известна на всички служители във фирмата. Вместо да позвъни незабавно на управителя на който е на пряко подчинение, както му е разпоредено по разпоредбите на работодателя, вкл. План за действие при пожар и извънредни ситуации, както и съобразно Правилник за вътрешния трудов ред на „Виктория - 99“ЕООД, с които работникът е запознат, видно от подписите му към цитираните документи, лицето е напуснало работното си място, отишло е до складовото помещение с техника и инструменти, в нарушение на инструкцията за достъп до техниката и инструментариума, както и в нарушение на инструкциите за противопожарна безопасност, бедствия и аварии и инструкцията за контролно - пропускателен режим, доколкото лицето няма право да влиза в други помещения, освен работното си място, освен при съмнения за взлом и то с органите на МВР, както и при пожар, бедствие, авария и то с органите на противопожарна безопасност, взел е кирка и се е върнал при портала на предприятието. Без да има необходимата квалификация, лицето е оказало въздействие на външната врата, като е счупило ограничителите ѝ, след това е оказал натиск на вратата, с които си действия е счупил вратата и предизвикал падането ѝ върху себе си. При наличие на проблем от каквото и да било естество, работникът е следвало да уведоми незабавно управителя на когото е на пряко подчинение. Никъде в длъжностната характеристика на работника не е описано, че следва сам да отстранява възникнал проблем със съоръжението, още по - малко да притиска и въздейства върху вратата в долната и част, което всъщност е причина за излизането на вратата от релсата.

Поддържа се от ответника, че е налице „груба небрежност“ от страна на работника, като се твърди, че работника е извършил редица груби нарушения на трудовата дисциплина по време на изпълнение на възложената му работа като е нарушил условията на длъжностната си характеристика; разпоредбите на ЗЗБУТ, на правилата за работа с машини, съоръжения и инструменти; инструкции и заповеди на работодателя като: напуснал е работното си място без причина; не е уведомил за повредата работодателя и отговорните лица в предприятието; от помещение с ограничен достъп е взел инструмент „кирка“, собственост на работодателя без да има това право; оказва въздействие върху входната врата, с които си действия не само е застрашил съзнателно собственото си здраве, но е и застрашил съзнателно собствеността на работодателя, доколкото инцидентът се е случил в извън-работно време на предприятието. В този смисъл се прави довод, че работника сам е причинил настъпилата трудова злополука, като „Груба небрежност“, проявена от работника, сама по себе си изключва правото на обезщетение по чл. 200, КТ, каквото се претендира с исковата молба.

Твърди се, че е налице и съпричиняване от страна на работника, като счита, че пострадалият е допринесъл в изключително висока степен за настъпване на вредоносният резултат. В тази връзка се твърди, че инцидентът е станал по изключителна вина на работника, алтернативно при изключително висока степен на съпричиняване на вредоносния резултат.

Оспорва се наличието на пряка причинно - следствена връзка между смъртта на работника и настъпилата трудова злополука, което да обуславя иска по чл. 200, КТ. В тази връзка изцяло оспорва твърденията в исковата молба за причината за смъртта на наследодателя, доколкото същият е бил на 82 години. Твърди се, че на лицето му е прилошало следствие на влошено здравословно състояние в момента, в който е оказвал въздействие на външната врата с „кирка“. Твърди се, че пострадалият е имал множество придружаващи заболявания, които са довели до летален изход или са допринесли за настъпването му.

Оспарват се претендираните неимуществени вреди от ишците, доколкото не се ангажират доказателства по отношение на характера и обема на претърпените неимуществени вреди. В допълнение, доколкото оспорва ответника причинно-следствена връзка между настъпилите неимуществени вреди на работника (неговата смърт) и трудовата злополука, респективно оспорва причинно-следствената връзка между претендираните неимуществени вреди и трудовата злополука. Оспорва близките отношения между ишците и починалия приживе, както и че са от кръга на лицата имащи право на обезщетение за неимуществени вреди. Оспорва ответника ишците да са претърпели болки и страдания от загубата на техния наследодател, доколкото твърди, че ишците не са се интересували от техния наследодател приживе, многократно работодателят е оказвал помощ на Ил., както финансова, така и морална, поради липса на каквато и да била заинтересованост от страна на ишците. В тази връзка, оспорва ишците да са претърпели неимуществени вреди от неговата загуба.

Оспорва ответника изложените твърдения в исковата молба, че съпругата на пострадалия е била икономически зависима от своя съпруг, както и че починалият я е издържал финансово. Оспорва твърденията за изключително близки и топли отношения с останалите двама ищци, доколкото самият пострадал многократно е споделял пред своите колеги и работодателя си, че децата му не се интересуват от него, не са полагали грижи за своя баща, както и че синът му постоянно му е вдигал скандали и се е държал изключително арогантно и агресивно към своя баща.

При условията на евентуалност, ответника прави довод, че претенциите са завишени по размер. Изхождайки от ППВС № 4/ 1964г., при преценка на дължимото обезщетение от работодателя, следва да се релевират характера на претърпените имуществени и неимуществени вреди, интензитета и срока на претърпените болки и страдания, причинените неудобства, както и да се отчете принципа на справедливост, съобразно получаваното трудово възнаграждение до деня на злополуката, получените обезщетения по КСО, както и получени застрахователни обезщетения. В тази връзка, иска ответника съдът да отчете размера на основното трудово възнаграждение, което е получавал работника; възрастта му - 82 години; както и размера на получените обезщетения по реда на КСО от наследниците.

Прави възражение за прихващане на исковите претенции с всички обезщетения, получени от работника, и от всички наследници, във връзка с процесната трудова злополука, а именно - всички обезщетения, получени от ищите (наследници) по реда на КСО и КЗ, във връзка със смъртта на наследодателя; всички получени пенсии от ищите, във връзка със смъртта на наследодателя.

Прави искане за присъждане на разноски.

В съдебно заседание, ищите не се явяват лично, делегират процесуален представител.

В съдебно заседание, ответникът, редовно призван, не се явява, като за него се явява надлежно упълномощен процесуален представител, който оспорва изцяло така предявения иск по съображенията, изложени в отговора на исковата молба.

При така наведеното в обстоятелствената част и петитум на иска, въведени са няколко предмета на делото - по първия иск, спорното материално право е правото на наследниците на починало от трудова злополука лице да иска обезщетение за неимуществени вреди от работодателя, която правна квалификация е чл. 200, ал. 1 от КТ, във връзка с чл. 52 от ЗЗД, по втория иск е правото на вземане на кредитора за лихви при забавено изпълнение, която правна квалификация е чл. 86 от ЗЗД и по третия иск, това е правото на вземане за разноски в процеса, която правна квалификация е чл. 78 от ГПК.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Видно от Трудов договор, същият е бил сключен между ответника, в качеството му на работодател, от една страна и Ил. С., в качеството му на работник за длъжността

„пазач”.

Видно от Разпореждане от 19.07.2022 г. на НОИ- Благоевград, че злополуката е станала на ***** г., като същата се явява трудова, като разпореждането е влязло в сила.

Видно от съобщение за смърт, лицето Ил. С. е починал на ***** г., поради оста дихателна и мозъчна недостатъчност, причинена от затискане от тежка врата.

Видно от удостоверение за наследници, Ил. С. е оставил като свои наследници следните лица – съпруга Ц. Д. С., ЕГН *****, дъщеря Д. И. С., ЕГН ***** и син К. И. С., ЕГН *****.

Видно от книга за инструктаж, ищецът е получил инструкции за безопасност на труда.

В хода на производството на основание чл. 193 от ГПК ищците оспориха автентичността на подписа на длъжностна характеристика от 15.07.2008 г., служебна бележка за проведен инструктаж, протокол № 8/ 16.01.2012 г., протокол № 1/ 24.02.2022 г., протокол 21 и приложение № 2 към правилник за вътрешния трудов ред.

От приетото по делото заключение на вещото лице, което е логично и обосновано, поради което съдът приема, се установява, че подписът за Ил. С. върху длъжностна характеристика от 15.07.2008 г., протокол № 1/ 01.02.2022 г., приложение № 2 към правилник за вътрешния трудов ред, не може категорично да се установи, дали е на Ил. С..

С оглед тежестта на доказване, ответникът не установи истинността на длъжностна характеристика от 15.07.2008 г., протокол № 1/ 01.02.2022 г., приложение № 2 към правилник за вътрешния трудов ред, поради което оспорването неистинността на тези доказателства е основателно, поради което следва да се уважи.

По делото е назначена и изпълнена съдебно-медицинска експертиза, от която е видно, че Ил. С. е починал вследствие на фрактура на шийни прешлени, долна част на черепа и гръдния кош и счупване на няколко ребра на ниво 3то.4то и 6то и 7мо ребро, което е причинило остра мозъчна и дихателна недостатъчност вследствие на политравма от притискане с тежък предмет.

В съдебно заседание вещото лице вещото лице поддържа заключението си. Експертизата се явява логична и непротиворечива. Последната не е оспорена от страните по делото, както и е съставена от лице със съответните специални знания, поради което съдът я кредитира изцяло.

В хода на делото бяха събрани и гласни доказателства от разпитите на свидетели.

От показанията на свидетеля Г., която живее на семейни начала с управителя на ответното дружество, се установява, че в деня на злополуката С. е бил дежурен като пазач на борсата, като около 17.00 часа е затворил вратата след като свидетеля е излязъл. Установява свидетеля, че желязната врата е построена около 2008 г., като съгласно инструкциите, при проблем с машина, всеки в дружеството трябва да уведомят управителя и

да не предприемат действия, които могат да доведат до други последици.

Сочи свидетеля, че не познава семейството на Ил. С., но последния е споделял, че е в лоши отношения със сина си, тъй като да изгонили него и жена му да живеят в хотела. С. е живял със съпругата си, като с дъщеря си е имал добри отношения, като е помагал на дъщеря си финансово. Съдът не кредитира показанията на Г., с оглед особените отношения с управителя на ответното дружество по делото, както и поради обстоятелството, че показанията не кореспондират с останалите събрани доказателства по делото.

Свидетелят Й.а сочи, че във „Виктория-99“ ЕООД работи от 2015 година. Познава Ил. С. откакто работи там, като колеги били в добри отношения, колегиални. Знае за Ил., че е бил женен, живеел с жена си, за сина му знае, че били в лоши отношения и не се разбирали. Ил. споделял, че е направил хотел в С. и са му го взели. Питала го е защо след като е направил хотел му се налага да работи като нощен пазач, казвал е, че са му взели хотела и заради това работи и че са го изгонили. Синът му и снаха му са го изгонили, бил в лоши отношения със сина си и казвал, че го е изгонил. Доколкото знае живеел в къщичка със съпругата си, но други подробности не знае. Чувствал се разочарован, омерзен, не харесвал снаха си и бил в лоши отношения със сина си. Доколкото знае не са се събирали, не са вечеряли заедно. Знае го от него, питала го е в процеса на разговора „защо работи при положение, че е направил хотел и би следвало да може да се издържа от него,“ казвал ми е, че синът му и снаха му са го взели този хотел и не поддържат отношения и поради това работи. Не знае, че има дъщеря, разбрал за нея след като починал. Няма спомен свидетеля да е споделял колко деца има, не е споделял нищо за нея. За сина си е споделял, защото наистина бил в лоши отношения. Не знае свидетеля С. дали е работил цяла нощ, свидетеля работел дневна смяна. Не може да каже кога застъпвал, свидетеля работел дневна смяна, не го е засичала, тъй като си тръгвала в 4 часа. Не е виждала никое от децата му. За жена си не е говорил със свидетеля.

Съдът не кредитира показанията на Й.а, с оглед трудовите правоотношения на свидетеля с ответното дружество, както и поради обстоятелството, че показанията са вътрешно противоречиви, не кореспондират с останалите събрани доказателства по делото.

Свидетелят Вл. сочи, че работи като товарач от 08:00 до 04:30 -05:00 часа. Соци, че Ил. С. работел като пазач от 05:00 часа до сутринта – 07:00-08:00 часа. Когато идвал на смяна се виждали. Повече говорили за футбол, все го питал за „Пирин“. Не е споделял за семейството. Знае свидетеля, че С. имал син, но за други деца не знае. За инцидента разбрал свидетеля от колега, който му се обадил. Казал да се върнат пак и когато се върнали видяли, че Ил. бил паднал на земята, вратата била паднала, а около него имало един копач. Друго нещо около него нямало, вратата била паднала, но била отстрани на него, не върху него. Когато пристигнал на инцидента там имало полиция и линейка. Ил. бил добър работник, съвестен. Бил здрав, жизнен за неговите години. Съдът не кредитира показанията на Вл., с оглед трудовите правоотношения на свидетеля с ответното дружество, както и поради обстоятелството, че показанията са вътрешно противоречиви, не кореспондират с останалите събрани доказателства по делото.

Свидетелят Х. сочи, че работи във „Виктория-99“ ЕОО от 20 години. Познавал Ил. С.. За инцидента разбра от брат му и той работи там. В деня на инцидента си тръгнал към 4 и нещо. Вратата се състояла от две големи врати и една малка. Малката врата се ползва от пазача да излиза, тя е в голямото крило, която е за да преминават хора. Другите врати се отварят като я бутат или я дърпат. Вратата е на релси. Откакто работи там не е имало инциденти с нея. Лесно се бутала вратата. Към 4 часа затворили едната врата. Затворили вратата, която паднала, затворили я плътно, но от външната страна я затворили. Вратата не е заяждала, не е имало проблем, нямало пясък или камъни отдолу. Ил. бил дошъл на работа. Когато има проблем те нищо не отстраняват, обаждат се на Н. Н. – шефа и той си търси специалист. Били в добри отношения с Ил.. Пред свидетеля не е споделял нищо за семейството си. Не е споделял в този ден за проблем с вратата.

Съдът не кредитира показанията на Х., с оглед трудовите правоотношения на свидетеля с ответното дружество, както и поради обстоятелството, че показанията са вътрешно противоречиви, не кореспондират с останалите събрани доказателства по делото.

Свидетелят Г. сочи, че е познавала Ил. С., Цв., сина му, и дъщерята, и внука. Познава ги от 3-4 години, тъй като свидетеля е от С., съпругът ѝ живее в С. и имат къща отатък реката, но работата отишла откъм страната на С. и така се запознали и били в близки отношения. Соци свидетеля, че Ил. много им е помагал, защото мъжът ѝ е болен от „Паркинсон“ и когато се е наложило нещо да правят на техния обект той винаги се е отзовавал и е помагал.

Соци свидетеля, че са ходили винаги у С.и на именни дни - на Цветница, на Илинден. Събирали са се всички, и децата му. Ил. бил напълно здрав човек, не се е оплаквал. С Цв. били много добро семейство, задружно, като по-възрастни от свидетеля са давали много добри съвети, житейски, били привързани един към друг. Соци свидетеля, че отношенията с децата им били добри, присъствали са на общи събирания, през другото време са ходили при тях, но без децата, но когато са присъствали и децата е наблюдавала свидетеля едни нормални взаимоотношения. Били задружно семейство. Соци свидетеля, че на синът на Ил. С. се спускали тръбите на хотела и синът викнал баща си. Соци свидетеля, че Ил. е помагал на К. за едно от децата му, защото винаги, когато е ходил у свидетеля Ил. да работи нещо е водил детенцето с него. Соци свидетеля, че инцидентът с Ил. се отразил много зле на неговата съпруга. Известно време свидетеля ходил при нея много често и тя непрекъснато плачела. Трябвало да си прави операция на окото, тъй като има перде на двете очи и споделила, че личната лекарката ѝ е казала, че след като има непрекъснато сълзи и притеснение не може да прави такава операция за сега и трябва да се отложи операцията. Соци се, че в момента зрението ѝ е много зле и не може да вижда, а и тогава било така, отложила се операцията. Ил. копаел градината, Цв. отглеждала разсат и садела, като Ил. присаждал дръвчета, всичко имал в двора, поддръжката на къщата си я правел той, всичко е оправено по двора, дори скоро сменил покрива. Бил работлив човек, гледал си работата, даже и ходел на работа, даже, когато се е наложило някъде да закара свидетеля, той е правил услуги и ги е возил. Установява се, че в момента Цв. не е добре, не може да вижда, плачела

за С.. Те имат толкова години брак и не може да се преживее лесно такава загуба. Свидетеля сочи, че Д. идвала там винаги, била внимателна към родителите си. Познава и снаха им, и нея съм я виждала на събиранията, и в двора я виждала. На събиранията е идвала и е сервирала, не е видяла недоразумения между тях. Соци свидетеля, че събиранията били на именни дни, тогава били и децата - на Цветница, на Илинден. През другото време са ходили, когато дойде синът им и донесе нещо, когато се събирали, К. е ходил там, идвал е и през другото време. По думите на Ил. хотелът е строен от Ил. и сина му, но повече Ил.. Преди да живеят в постройката при хотела са казвали, че са живели в Благоевград. Вероятно са продали нещо, така са споделяли, че са продали един апартамент, за да строят хотела. Соци свидетеля, че Ил. помагал на сина си, и синът му е помагал. Когато дойдел бащата да вари ракия, К. е ходил да помага на баща си да качва бидоните, да ги разтоваря, не го е оставял сам да вдига бидоните и сам да се разкарва. Не знае от кога Д. и К. живеят отделно от родителите си. К. живее в хотела, а Д. не живее там, идва от Благоевград. Съдът намира показанията на свидетеля Г. за последователни, логични и непротиворечиви, поради което кредитира същите изцяло като достоверни.

Свидетелят Х.ски сочи, че отношенията в тяхното семейство били изключително близки. Не са имали дразги, винаги са били на рождени дни и именни дни, често са се виждали. Не знае да е имало проблеми между вуйна му и дядо му. За инцидента с дядо му разбрал, защото му звъннал вуйчо му и тъй като живее доста близо и веднага отишъл и видял всичко на място. Преди това на място имало доста хора, преди него там беше отишъл вуйчо му К.. Преди инцидента дядо му не е имал никакви заболявания, които да му пречат да се движи, той бил изключително здрав човек предвид възрастта си. След инцидента майка му, защото с нея има пряк контакт, доста време плачела, не спяла, не искала да се храни, не се чувствала добре, не ходела на работа. Баба Цв. все още не могла да приеме, потресена е, тя се чувствала много зле, плачела постоянно. След смъртта на дядо му, Д. около две седмици живеела при нея и отсъствала от работа, тя спяла в С.. К. също бил при нея постоянно, те живеели близо. Дядо му помагал на всички им, много добре се грижел. Той бил глава на семейството, правел всичко по къщата, помагал е и на свидетеля като се е налагало и на К. също. Той бил майстор, разбирал човека. Можел да прави ремонтни дейности, които са по къщата, всякакви ремонти не може да каже, но много неща. След смъртта на дядо му не може да каже дали се е налагало да се изписват някакви лекарства на баба му, може и да се е налагало. Предполагам, че К. е имал нужда от помощ за отглеждане на едно от децата си, то било доста често при Ил., той го наглеждал, защото вуйчо му не можел да се грижи за него. Заради това, че Д. трябвало да ходи често в С. естествено, че е имала проблеми с работата, от нея зависи много в производствения процес, взимала си отпуски и болнични, колкото е възможно е отсъствала. След смъртта на Ил., Д. отсъствала от работа поне 2 седмици.

Соци свидетеля, че в момента живее с майка си и към момента на инцидента живеели заедно. Живеят в Благоевград отделно от баба му и дядо му. Майка му и баба му, и дядо му се чували всеки ден и си ходели почти всеки уикенд при тях. Семейните събирания били на

празниците, също така и уикендите са се събирали. Събирали се само семействата, други хора не е имало. С вуйчо му и съпругата му поддържа отношения, в месеца са се виждали 2-3 пъти, когато ходи на С.. Вуйчо му и съпругата му живеят в хотела, хотелът е построен от вуйчо му, като и дядо му е помагал. Помагал е свидетеля на дядо си, когато се наложи нещо за колата, за багаж, дървата, за градината нещо. К. не е можел да се грижи за детето си и Ил. го наглеждал, когато е отсъствал. Не може да каже колко често се е случвало това.

Съдът намира показанията на свидетеля Х.ски за последователни, логични и непротиворечиви, поради което кредитира същите изцяло като достоверни.

Свидетелят Ал. сочи, че познавам Цв., К. и Д.. Имат бизнес в съседство с Цв. и Ил. и денонощно е там. Познава ги много добре. Цв. и Ил. били сплотено, нормално семейство, събирали се всички. Постоянно били заедно, постоянно общували. Не е чул скандали и разправии. Те имат две деца, виждал ги с децата всеки ден заедно и всяка вечер да вечерят. Синът им живее до тях в хотела, а дъщеря им живее в Благоевград. Познава я, защото когато те се събират и свидетеля много често бил поканен. Преди смъртта си, за свидетеля като наблюдател /съсед/ всичко, което било за вършене почти го вършел Ил.. Занимавал се с поддръжка на хотела, с всичко. Не е разбрал за болезки, даже го е питал как на тия години се е съхранил толкова жизнен. След смъртта на Ил. спрял да контактува с тях, защото те станали съвсем други хора. Смъртта му повлияло много на тяхната сплотеност, задружност и т.н. – други хора в лошия смисъл. Променили се, затворили се, не са общителни, просто други хора. Вижда се, че това им е повлияло страшно много. В личният им живот не може да се бърка, но при положение, че всеки ден са заедно и всяка вечер вечерят заедно мисля, че не може да има конфликти между жената на К. и Ил.. Между хотела и къщата, където живее Цв. има паркинг, където живее свидетеля и има бизнес там. Живее свидетеля в хотела и вечеря в ресторанта на хотела. Почти всеки път е присъствал на вечерите, тъй като отивайки към неговия апартамент минава покрай ресторанта. Когато Ил. бил на работа е виждал само Цв. да вечеря с К. и Бранимира. Дъщеря им живее в Благоевград и много често с Д., с неговата кола са идвали, виждал е колата. След смъртта на Ил. се вижда с Цв. но в нея вижда друг човек. След смъртта на Ил. дъщеря им идвала доста често при Цв. и синът им постоянно. Дъщеря ѝ няколко нощи нощувала при нея, а през деня всички я обгрижвали.

Съдът намира показанията на свидетеля Ал. за последователни, логични и непротиворечиви, поради което кредитира същите изцяло като достоверни.

Останалите представени и събрани по делото доказателства съдът не намира за необход. да обсъжда като неотносими към спора.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира следното от правна страна:

Така предявените искове са допустими и по същество частично основателни. Съображенията за това са следните:

Съгласно разпоредбата на чл. 200, ал. 1 КТ работодателят отговаря имуществено за вреди от трудова злополука, която е причинила смърт на работника. Отговорността на

работодателя е обективна и безвиновна. Според цитираната разпоредба, предпоставките, при които същата може да бъде ангажирана, са: наличие на трудово правоотношение, настъпване на злополука, приета за трудова, както и причинно-следствена връзка между същата и настъпИл. вредоносен резултат, изразяващ се временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност 50 и над 50 на сто или смърт на работника или служителя.

Видно от събраните по делото доказателства, към момента на настъпване на инцидента, работникът Ил. С. се е намирал във валидно трудово правоотношение с работодателя - ответник, като изпълнявал длъжността „пазач”.

В хода на делото бе доказано също настъпването на трудова злополука, причинила смъртта на работника. Трудовата злополука намира своята легална дефиния в разпоредбата на чл. 55, ал. 1 КСО, като същата представлява травматично увреждане на здравето на работника или служителя, настъпило чрез внезапно еднократно външно въздействие върху организма му, увредило нормалните му функции, което увреждане следва да е настъпило през време, във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило състояние на нетрудоспособност – временно, трайно или пожизнено, или смърт, като между настъпилото травматично увреждане и вредоносния резултат трябва да бъде налице причинно-следствена връзка.

Наличието на трудова злополуката като основание за предявяване на иск за обезщетение се установява по реда, предвиден в Кодекса за социално осигуряване – с декларация, по аргумент от чл. 57 КСО, а определянето на характера на злополуката се извършва от длъжностното лице, определено от ръководителя на ТД на НОИ, което издава разпореждане за приемането или неприемането на злополуката за трудова – арг. чл. 60 КСО. В случая е развито производство по надлежно установяване на характера на злополуката, като същата е била призната за трудова, който краен извод е обективиран в надлежен акт на РУСО – гр. Благоевград, влязъл в сила.

От събраните по делото доказателства се установява и наличието на причинно-следствена връзка между настъпилата трудова злополука и вредоносния резултат, а именно смъртта на работника. Това обстоятелство се установява от изпълнената и приета съдебно-медицинска експертиза, като според заключението на вещото лице е безспорна връзката между затисването с врата на главата и гърдите и смъртта. Тук от значение за фактическия състав на чл. 200. ал. 1 КТ е именно тази взаимовръзка, а не връзката между условията на труд и настъпИл. инцидент, поради което съдът не възприема възраженията на ответната страна в противоположна насока.

Наред с изложеното, съдът не възприема доводите на ответното дружество за намаляване на претендираното обезщетение за причинени неимуществени вреди поради съпричиняване на трудовата злополука от страна на работника на основание чл. 201, ал. 2 КТ, тъй като предвид събраните по делото доказателства, не се установява категорично

наличието на действие от страна на работника, представляващо груба небрежност при изпълнение на трудовите задължения, допринесла за настъпване на вредоносния резултат. В тази насока, при условията на пълно и главно доказване, ответното дружество не установи обстоятелството, че работникът е извършил нарушение на правилата за вътрешния трудов ред, предвид и на което не може да бъде възприето наличието на допусната груба небрежност при изпълняване на трудовите задължения с оглед на това, че работникът е извършил действие, което съгласно цитираните правила не е имал право да извършва, а именно – да ремонтира желязната врата.

Доколкото в настоящото производство се претендират неимуществени вреди, то размерът на същите се определя от съда по справедливост съобразно общото правило на чл. 52 ЗЗД. Критерият за справедливост при определянето на неимуществените вреди, макар и недефиниран в съдебната практика, подлежи на остойностяване с оглед обективни факти и обстоятелства, а именно ангажираните доказателствени средства досежно твърдяните болки и страдания.

Вредата е отрицателна промяна, която настъпва в засегнатото благо и е неблагоприятна за неговия носител. Тъй като трудовата злополука е причинила смърт на работника, правно легитимирани да претендират обезщетение от работодателя за неимуществените вреди, причинени от същата се явяват наследниците на починалия работник. Обезщетението за неимуществени вреди в конкретния случай се присъжда, не за да замести личността на починалия или неговия принос в семейството, нито има за цел да остойности парично неговия живот. **Единственото предназначение на обезщетението за трудова злополука, причинила телесна повреда, е да обезщети настъпилите негативни последиците за пострадалия вследствие телесната повреда, които последици се изразяват в душевни, физически болки и страдания. Именно те биват остойностени и обезщетени, а не телесната повреда.**

Вредата е отрицателна промяна, която настъпва в засегнатото благо и е неблагоприятна за неговия носител.

Предвид горното съдът намира, че предявените иски са основателни. Налице е трудова злополука, в пряка причинна връзка със смъртта на Ил. С., от която смърт ищите са претърпели неимуществени вреди, които ще следва да бъдат обезщетени от ответника.

По размера на предявения иск за неимуществени вреди.

При определяне размера на обезщетението за неимуществени вреди съдът се ръководи от принципите на справедливостта и от своето вътрешно убеждение. Неимуществените вреди, макар да имат стойностен еквивалент, са в сферата на субективните преживявания на пострадалия, затова за тяхното определяне имат значение различни обстоятелства.

Съобразно разпоредбата на чл. 52 ЗЗД, съдът следва да отчете реално претърпените от ищите неимуществени вреди, възрастта, здравословното им състояние, интензитета на болките и страданията.

Претърпените от ищецът Ц. С. – съпруга на Ил. С., неимуществени вреди, съдът определя в размер на сумата от 120 000 лв. Този размер удовлетворява обществения критерий за справедливост при съществуващите в страната общественно-икономически условия на живот, с оглед на конкретните обстоятелства по делото. Този размер съответства и на съдебната практика по аналогични случаи. При определяне на горния размер съдът съобразява всички претърпени болки и страдания от С., описани подробно по-горе.

Като изхожда от установените по делото факти, относно действително претърпените болки и страдания от ищеца С., от смъртта на съпруга си С., която смърт е вследствие на трудова злополука, изведени както от доказателствата по делото, така и на база съществуващите житейски морално-етични принципи, настоящият състав намира, че определеното по-горе обезщетение не е завишено по своя размер, спрямо действително установените по делото факти и не противоречи на принципа на справедливостта.

Претърпените от ищецът Д. С. – дъщеря на Ил. С., неимуществени вреди, съдът определя в размер на сумата от 50 000 лв. От събраните гласни доказателства безспорно се установи, че ищецът е претърпял неимуществени вреди, причинени от смъртта на баща си, които се изразяват в болката от загубата му. Безспорно е, че вреди от смъртта на баща си търпи дъщерята - душевни болки и страдания от внезапната загуба на своя баща. Съобразявайки тези обстоятелства – загуба на баща, с когото има силна връзка, независимо от създаването на отделно семейство, обуславят висок интензитет на болките и страданията на дъщерята, които обуславят, предвид разпоредбата на чл. 52 ЗЗД и критерия за справедливост, размер на вредите от 50 000 лв.. Отчитайки уврежданията на ищеца – дъщеря на възрастен, но жизнен баща, който почива от трудова злополука, претърпените от нея притеснения, стрес и душевни страдания, продължителността и интензивността на вредите, отчитайки и социално-икономическите условия към момента на злополуката и към настоящия момент, съдът намира, че посочения размер е справедливото обезщетение за претърпените от ищеца неимуществени вреди. С оглед обстоятелството, че се претендират вреди в размер на 80 000 лв., следва да се присъди до размер от 50 000 лв..

Претърпените от ищецът К. С. – син на Ил. С., неимуществени вреди, съдът определя в размер на сумата от 30 000 лв. От събраните гласни доказателства безспорно се установи, че ищецът е претърпял неимуществени вреди, причинени от смъртта на баща си, които се изразяват в болката от загубата му. Безспорно е, че вреди от смъртта на баща си търпи син - душевни болки и страдания от внезапната загуба на своя баща. Съобразявайки тези обстоятелства – загуба на баща, с когото няма данни за силна връзка, обуславят не висок интензитет на болките и страданията на синът, които обуславят, предвид разпоредбата на чл. 52 ЗЗД и критерия за справедливост, размер на вредите от 30 000 лв.. Отчитайки уврежданията на ищеца – син на възрастен, но жизнен баща, който почива от злополука, претърпените от него притеснения, стрес и душевни страдания, продължителността и интензивността на вредите, отчитайки и социално-икономическите условия към момента на деликта и към настоящия момент, съдът намира, че посочения размер е справедливото обезщетение за претърпените от ищеца неимуществени вреди. С оглед обстоятелството, че

се претендират вреди в размер на 80 000 лв., следва да се присъди до размер от 30 000 лв..

По разноските:

Предвид изхода на делото, заявеното своевременно искане от ишците и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът ще следва да бъде осъден да заплати на ишците направените от нея разноски за възнаграждение за адвокат.

Съобразно чл. 78, ал. 3 от ГПК, разноските, направени от ответника, следва да се присъдят съобразно отхвърлената част от иска.

На основание чл. 38 от ЗА и чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/ 9. VII. 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения ще следва ответникът да заплати на процесуалния представител на ищеца Ц. С. сумата от 9450 лв.

На основание чл. 38 от ЗА и чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/ 9. VII. 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения ще следва ответникът да заплати на процесуалния представител на ищеца Д. С. сумата от 4650 лв.

На основание чл. 38 от ЗА и чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/ 9. VII. 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения ще следва ответникът да заплати на процесуалния представител на ищеца К. С. сумата от 3050 лв.

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК, ишците следва да заплатят на процесуалния представител на ответника сумата от 7050 лв.

Ответникът следва да заплати и следващата се държавна такса върху уважената част от иска от 200 000.00 лв. или 8000 лв. по сметка на съда.

Водим от горното и на основание чл. 235 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА, че писмените доказателства - длъжностна характеристика от 15.07.2008 г., протокол № 1/ 01.02.2022 г., приложение № 2 към правилник за вътрешния трудов ред, са неистински.

ПРИЗНАВА оспорването истинността на служебна бележка за проведен инструктаж, протокол № 8/ 16.01.2012 г., досежно автентичността на същите, като не доказано.

ОСЪЖДА “Виктория-99“ ЕООД, ЕИК 101580991, представлявано от Н. Н. да заплати на Ц. Д. С., ЕГН *****, сумата в размер на **120 000.00** /сто и двадесет хиляди лева /лв., представляващи претърпени неимуществени щети от смъртта на съпруга Ил. И. С., ЕГН *****, настъпила в резултат на трудова злополука на ***** г. в предприятието на дружеството — Бирена борса „Виктория”, ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на иска – 31.08.2022 г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА “Виктория-99“ ЕООД, ЕИК 101580991, представлявано от Н. Н. да заплати на Д. И. С., ЕГН *****, сумата в размер на **50 000.00** /петдесет хиляди лева /лв., представляващи претърпени неимуществени щети от смъртта на баща си Ил. И. С.,

ЕГН *****, настъпила в резултат на трудова злополука на ***** г. в предприятието на дружеството — Бирена борса „Виктория”, ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на иска – 31.08.2022 г. до окончателното изплащане, като **ОТХВЪРЛЯ иска над така определения от съда размер на обезщетението** за неимуществени вреди до претендираната сума от 80 000.00 лева, като **неоснователен**.

ОСЪЖДА “Виктория-99“ ЕООД, ЕИК 101580991, представлявано от Н. Н. да **заплати** на К. И. С., ЕГН *****, сумата в размер на 30 000.00 /тридесет хиляди лева /лв., представляващи претърпени неимуществени щети от смъртта на баща си Ил. И. С., ЕГН *****, настъпила в резултат на трудова злополука на ***** г. в предприятието на дружеството — Бирена борса „Виктория”, ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на иска – 31.08.2022 г. до окончателното изплащане, като **ОТХВЪРЛЯ иска над така определения от съда размер на обезщетението** за неимуществени вреди до претендираната сума от 80 000.00 лева, като **неоснователен**.

ОСЪЖДА “Виктория-99“ ЕООД, ЕИК 101580991, представлявано от Н. Н. да **заплати** на адвокат К. К. Т. - процесуален представител на ищеца Ц. С., сумата от 9450 лв. (девет хиляди четиристотин и петдесет лева), представляваща възнаграждение за адвокат съобразно уважената част от иска.

ОСЪЖДА “Виктория-99“ ЕООД, ЕИК 101580991, представлявано от Н. Н. да **заплати** на адвокат К. К. Т. - процесуален представител на ищеца Д. С. сумата от 4650 лв. (четири хиляди шестотин и петдесет лева), представляваща възнаграждение за адвокат съобразно уважената част от иска.

ОСЪЖДА “Виктория-99“ ЕООД, ЕИК 101580991, представлявано от Н. Н. да **заплати** на адвокат К. К. Т. - процесуален представител на ищеца К. С., сумата от 3050 лв. (три хиляди и петдесет лева), представляваща възнаграждение за адвокат съобразно уважената част от иска.

ОСЪЖДА Ц. Д. С., ЕГН *****, Д. И. С., ЕГН ***** и К. И. С., ЕГН *****, да **заплатят** на “Виктория-99“ ЕООД, ЕИК 101580991, представлявано от Н. Н., сумата от 7050 лв. (седем хиляди и петдесет лева), представляваща възнаграждение за адвокат съобразно отхвърлената част от исковете.

ОСЪЖДА “Виктория-99“ ЕООД, ЕИК 101580991, представлявано от Н. Н. да **заплати** по сметка на Районен съд – град Благоевград сумата в размер на 8000.00 лева (осем хиляди лева), представляваща държавна такса по предявените искове.

Препис от решението, на основание чл. 194, ал. 2 ГПК, след влизането му в сила, да се изпрати на Районна прокуратура – Благоевград.

Решението подлежи на обжалване пред БлОС в двуседмичен срок от съобщаването на страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____